HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לאחרים גורם טומאה. כלומר טיפה זו גורמת לבעלה שמטמא במשא כדכתיב (ויקרא טו) וכל[ה] אשר יהיה תחתיו וגו' שעל ידי טומאת בעלה נטמאת היא ואינה גורמת לו טומאה לא במגע ולא במשא אלא בשכיבה כדכתיב (שם) והשוכב עמה שכבת זרע וגו' ומדאיצטריך קרא לרבויי נשיה ב"מ. כלומר מעיין הוא לומר שאין טמא מת מטמא במגע ובמשא אלא בשכיבה ומדאיצטריך קרא לרבויי נשיה בשכיבה שמע מינה שכיבה מקום זיבה הוא ואפילו לא נגעה בו אלא שכבה עליו הרי זה טמא כמו שנאמר (שם) והשוכב עליו ומדאיצטריך קרא לרבויי נשיה בשכיבה שמע מינה שכיבה מקום זיבה הוא ואפילו לא נגעה בו אלא שכבה עליו הרי זה טמא כמו שנאמר (שם) והשוכב עליו: **ומדאיצטריך קרא לרבויי נשיה ב"מ.** כלומר מעיין הוא לומר שאין טמא מת מטמא במגע ובמשא אלא בשכיבה ומדאיצטריך קרא לרבויי נשיה בשכיבה שמע מינה שכיבה מקום זיבה הוא ואפילו לא נגעה בו אלא שכבה עליו הרי זה טמא כמו שנאמר (שם) והשוכב עליו: **מאי לאו לטומאה.** כלומר מאי לאו לטומאה שבשכיבה הוא דמטמא במשא ולא לטומאה שבמגע: **אלא לטומאה.** כלומר אלא לטומאה שבמגע הוא דמטמא במגע ולא לטומאה שבשכיבה: **מאי קאמר.** כלומר מאי קאמר ליה מאי קא משני ליה: **לעולם אימא לך.** כלומר לעולם אימא לך בזב גרידא שאינו מטמא במשא אלא במגע: **ודקאמרת לאחרים גורם טומאה לעצמו לא כל שכן.** כלומר ודקאמרת לאחרים גורם טומאה לעצמו לא כל שכן שהרי הוא מטמא במשא ואינו מטמא במגע: **שעיר המשתלח יוביח שגורם טומאה לאחרים והוא עצמו טהור.** כלומר שעיר המשתלח יוביח שגורם טומאה לאחרים והוא עצמו טהור שנאמר (ויקרא טז) והמשלח אתו יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחר כך יבא אל המחנה: **מאי מיבעי ליה.** כלומר למה לי למיכתב קרא בשעיר המשתלח שיוביח הוא שגורם טומאה לאחרים והוא עצמו טהור שאין לומר שכיון שהוא עצמו טהור אינו גורם טומאה לאחרים: **לכדי שגורם טומאה.** כלומר לא נצטרכנו לכתוב שעיר המשתלח יוביח שגורם טומאה לאחרים והוא עצמו טהור אלא לכדי שגורם טומאה לאחרים והוא עצמו טמא: **לכדי שגורם טומאה.** כלומר לא נצטרכנו לכתוב שעיר המשתלח יוביח שגורם טומאה לאחרים והוא עצמו טהור אלא לכדי שגורם טומאה לאחרים והוא עצמו טמא: **והקמ"ל דאפילו.** כלומר והקמ"ל דאפילו לא נגעה בו אלא שכבה עליו הרי זה טמא: **אפילו הכי.** כלומר אפילו הכי לא נטמא אלא במגע ובמשא: **אלא לטומאה שבמגע.** כלומר אלא לטומאה שבמגע הוא דמטמא במגע ולא לטומאה שבשכיבה: **מאי לאו לטומאה.** כלומר מאי לאו לטומאה שבשכיבה הוא דמטמא במשא ולא לטומאה שבמגע: **לעולם אימא לך בזב גרידא.** כלומר לעולם אימא לך בזב גרידא שאינו מטמא במשא אלא במגע: **ודקאמרת לאחרים גורם טומאה לעצמו לא כל שכן.** כלומר ודקאמרת לאחרים גורם טומאה לעצמו לא כל שכן שהרי הוא מטמא במשא ואינו מטמא במגע: **שעיר המשתלח יוביח שגורם טומאה לאחרים והוא עצמו טהור.** כלומר שעיר המשתלח יוביח שגורם טומאה לאחרים והוא עצמו טהור שנאמר (ויקרא טז) והמשלח אתו יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחר כך יבא אל המחנה: **מאי מיבעי ליה.** כלומר למה לי למיכתב קרא בשעיר המשתלח שיוביח הוא שגורם טומאה לאחרים והוא עצמו טהור שאין לומר שכיון שהוא עצמו טהור אינו גורם טומאה לאחרים: **לכדי שגורם טומאה.** כלומר לא נצטרכנו לכתוב שעיר המשתלח יוביח שגורם טומאה לאחרים והוא עצמו טהור אלא לכדי שגורם טומאה לאחרים והוא עצמו טמא: **והקמ"ל דאפילו.** כלומר והקמ"ל דאפילו לא נגעה בו אלא שכבה עליו הרי זה טמא: **אפילו הכי.** כלומר אפילו הכי לא נטמא אלא במגע ובמשא: **אלא לטומאה שבמגע.** כלומר אלא לטומאה שבמגע הוא דמטמא במגע ולא לטומאה שבשכיבה: **מאי לאו לטומאה.** כלומר מאי לאו לטומאה שבשכיבה הוא דמטמא במשא ולא לטומאה שבמגע: **לעולם אימא לך בזב גרידא.** כלומר לעולם אימא לך בזב גרידא שאינו מטמא במשא אלא במגע: **ודקאמרת לאחרים גורם טומאה לעצמו לא כל שכן.** כלומר ודקאמרת לאחרים גורם טומאה לעצמו לא כל שכן שהרי הוא מטמא במשא ואינו מטמא במגע: **שעיר המשתלח יוביח שגורם טומאה לאחרים והוא עצמו טהור.** כלומר שעיר המשתלח יוביח שגורם טומאה לאחרים והוא עצמו טהור שנאמר (ויקרא טז) והמשלח אתו יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחר כך יבא אל המחנה: **מאי מיבעי ליה.** כלומר למה לי למיכתב קרא בשעיר המשתלח שיוביח הוא שגורם טומאה לאחרים והוא עצמו טהור אלא לכדי שגורם טומאה לאחרים והוא עצמו טמא